

Skúlabyrjan:

FORELDUR
TÝÐANDI
LEIKLUT

Ein væleydnað skúlabyrjan er tengd at góðum samstarvi millum skúlan og heimið, og tað er umráðandi, at foreldur gera sítt til, at barnið fer at trívast, heldur Marianna Skarðenni Poulsen, lærari og lesivegleiðari

ANNIKA KUNOY IM
ANNIKA@SOSIALURIN.FO

Nú summarfrítíðin er lið-ug og sjøtul er settur á eitt nýtt skúlaár, eru tað 716 børn í Føroyum, sum byrja í 1. flokki. Bæði børnini og foreldur teirra skulu laga seg eftir nýggja gerandisdegnum og avbjóðingunum, sum fylgja við.

Tað er stór broyting frá barnagarði til skúla, og hóast barnið skal í skúla og læra nýggju mannagongdirnar uttan mammu og pápa sín, so er ein væleydnað skúlabyrjan tengd at góðum samstarvi millum skúlan og heimið, og tað er umráðandi, at foreldur gera sítt til, at barnið fer at trívast, heldur Marianna Skarðenni Poulsen, lærari og lesivegleiðari.

At vera skúlaklárur

Tað er ymiskt, hvussu tey á leið sjeý ára gomlu børnini, sum byrja í fyrsta flokki eru fyri. Marianna

Skarðenni Poulsen greiðir frá, at tað er ideelt, at børnini duga at bíða eftir tørn, tá tey fara í skúla, tí tað er ógjørlegt hjá einum lærara at svara einum heilum flokki í senn, tá tey hava eitt hvørt, sum tey vilja siga. Tó, so má barnið eisini vita, at hóast tað onkuntíð má bíða, so skal tað ikki halda seg aftur, tí samskipti er partur av skúlalívnum. Eisini er umráðandi, at barnið dugur at lurta, og lurtar eftir lærara og floksfeløgum sínum og ikki bert eftir sær sjálvum. Eisini má barnið læra, hvussu tosað verður inni í eini skúlastovu í mun til, hvussu tosað verður aðrastaðni í skúlanum. Hetta kallar Marianna Skarðenni Poulsen at tosa í rættari tónalegu.

– Lærarin brúkar nógva tíð fyrsta árið at minna børnini á, at tey nú mugu tosa spakuliga, lurta, ella hugsavna seg. Hetta við, at tey tosa spakuliga við ein, sum situr við síðuna av, og at tey kunnu tosa harðari í forkortinum er nakað, sum tey mugu læra. Tað læra tey í skúlanum, men foreldrini kunnu

stuðla hesum, og byrja at læra tey hetta heima eisini, sigur hon.

Ein onnur avbjóðing hjá nógvum børnum, sum koma úr barnagarði í skúla er at skula sita niðri í longri tíð.

– Tað kann verða ein stór broyting hjá barninum, at nú skal tað sita, tá vit hava tíma og bert renna, tá tað er frikorter. Tá barnið reisir seg upp, tá tað ætlar sær, órógvart tað undirvisingina, men tað er eisini nakað, sum barnið skal læra, sigur hon.

Tað er serliga tað fyrsta hálva árið, sum verður brúkt til at rætta inn, og at læra barnið at ganga í skúla.

– Hóast man ofta sigur, at man skal gera skúlan fyri barnið og ikki barnið fyri skúlan, so má havast í huga, at skúlin er ein læristovnur, har vit hugsavna okkum í longri tíð, hóast man, sum skúlalógin eisini sigur, roynir at mæta barninum har tað er, sigur hon.

Praktisk viðurskipti

Tað kann tykjast einfalt, men tað

eru eisini praktisk viðurskipti, sum gera, at barnið fer at trívast. Barnið má vera fullsvøvnt og hava etið morgunmat og gjørt skúlatíngini, tá tað kemur í skúla, men tað er eisini umráðandi, at barnið hevur tey tingini, sum tørvar er á í skúla-degnum.

– Tað er umráðandi, at skúla-taskan er pakkað, og tey tingini, sum barnið skal brúka eru við. Hevur barnið fimleik tann dagin, so skal fimleikataskan eisini við. Børnini leggja merki til hvønn annan og leggja til merkis, um eitt hvørt ikki er, sum tað skal vera hjá sær ella hjá hinum, sigur Marianna

Skarðenni Poulsen.

Hon leggur afturat, at tað eisini er umráðandi, at skúlubarnið skilur, hvat er mítt og hvat er títt. Tað kemur ofta fyri, at børnini ikki hava skit tað. Eisini mugu foreldrini ansa eftir, at barn teirra kemur í skúla til tíðina. Marianna greiðir frá, at tað er sera skjótt til, at stempul verður sett á eitt barn, sum ofta kemur ov seint.

– Barnið minkar, tá tað fær at vita, at tað altíð kemur ov seint, sigur hon og leggur afturat, at tað eisini er nakað, sum foreldrini kunnu hava í huga.

